

Yeniden Doğdum İşte

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 01 Mart 2016

Bir elinde gül, bir elinde yüreğin.
Yaşadığım her ana o gülün kokusu sinmiş,
Ve o yüreğin sıcaklığı.
Tasviri öyle zor ki...
Benimse
Bütün sermayem bir sepet şiir.
Gülüne gül, yüreğine yürek heceler.
Hüzünde ve mutlulukta,
Şiir aşkı anlatır derler.
Dizeler kesmiyor beni.

Mehtap varmış. Güneş grup etmiş.
Aç martılar doymuşlar.
Kalan simit ve birer parça peynir,
İki bardak sıcak çayla birlikte bizim.
Her türlü mavi ellerimizin arasında...
Neyi anlatmaya yeter ki şiirler.
Hepsi bu değil ki aşkın.
Otuzdan saysan üç yüz günü geçmiş bu sevda,
Her saniyesi "adım mesut bahtiyar."

Günbegün daha çok yakınlaşır,
Daha çok seversin beni demiştim.
Doğruda söylemişim, öyle de oldu.
Ama ya ben.
Sen bana yakınlaştıkça.
Deme gelmiş çay gibi renklendim.
Sanki ocağın altı hep yanmakta.
Bak olmuyor yine,
Kesmiyor dizeler işte.

Ömrün fasılları ne çabuk gelip geçti.
Tam burada durmalı hayat.
Bu faslın yalnız ilkbaharı değil,
Yazı, kışı, hatta sonbaharı bile çok verimli.

Kederli gözlerimden,
Hiç kalkmayacakmış gibi oturan zaman.
Şimdi nasılda hızla geçiyorsun.
Azap değirmeninden ağır yaralı çıkışında
Çakılmış kalmıştın oysa.

Hak mahkemesi kurulsa,
Borçlu kalırsın bana zaman.
Az kaldı bu Mayıs'da,
Yaşımın üstüne yeni bir yaş daha ekleyeceksin.
O Mayıs ki benim ayım.
Anamın öldüğü, sevdamin doğduğu.
Ben Mayısta bir kere öldüm, iki kere doğdum yanisi.
Şiirler kifayetsiz kalmakta haksız mı?
Yeniden doğdum işte...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN
Yirmi dokuz şubat 2016 Saat 23.00
Batıkent/Ankara